

Подметања Драгане Томашевић, директорке NVO ЈНМФ

У харанги против Музеја жртава геноцида посебно место има извесна госпођа из Лондона, Драгана Томашевић, која се представља као директорка НВО Jasenovac & Holocaust Memorial Foundation. Врхунац њених испразних пашквила представља порука упућена министру културе и информисања Владе Републике Србије. За коментар би требало три пута више простора него што је она написала јер њен текст обилује инсинуацијама и подметањима. Овом приликом ћемо коментарисати само један пасус: „... molim Vas posaljite nam originalnu arhiviranu dokumentaciju koju je Lazar Lukajic skupljao 10 godina i predao Milanu Bulajicu u ovaj Muzej. Rijec je o pokolju sela Sargovac , Drakulic, Motike i rudnik Rakovac...“

Тачно је да је Лукајић предао своју документацију и рукопис Милану Булајићу. О томе, међутим, нема никаквих трагова у архиви Музеја јер то он није доставио Музеју. То значи да је Булајић приватизовао и тај материјал!

Да госпођа Томашевић познаје проблематику, нарочито литературу о поменутом трагичним догађајима, знала би да је Булајић формирао паралелну институцију под именом Фонд за истраживање геноцида на адреси Улица 27. марта 24 у Београду (то је адреса његовог стана). Овом приликом не бисмо о новцу који је са разних страна долазио Булајићу као помоћ Фонду! После смене он је знатан део архивске грађе однео из Музеја па и Лукајићеву документацију. Познато је да је 2005. године Лукајићев рукопис штампао под насловом *Фратри и усташе кољу* и под знаком Фонда за истраживање геноцида. Једино што је из тих година остало и сачувано до данас је копија електронског писма које је Лукајић 15. марта 2001. године упутио Булајићу са прилогом „Списак покланих у Дракулићу, Шарговцу и Мотикама 7. фебруара 1942. године“ са назнаком да је то сепарат из рукописа „Фратри и усташе кољу“!

Паметноме доста!